

Igra čakanja

fr. James Smith

Advent je igra čakanja. Potrpežljivo in vneto čakamo ta veseli čas. Po nekaj letih se nam zazdi, da bo advent zastarel. Ker pride vsako leto, se nanj ni treba pripraviti. Toda kot je zapisal Shakespeare: »Biti pripravljen je vse.« Bolj priljubljen je tale zapis: Ko je Mali Princ spoznaval lisico, je vztrajal, da se z lisico srečata točno ob štirih vsak dan. Ko ga je lisica vprašala, zakaj, je Mali Princ odgovoril: »Da te lahko pričakujem že od treh.«

In tukaj smo, čakamo božič. Toda kako čakamo? Kaj počnemo medtem, ko čakamo? To je odvisno od tega, kaj čakamo.

Pravzaprav obstajata dve vrsti božiča: ateistični in krščanski. Ateistični božič se osredotoča večinoma na nas, medtem ko se krščanski božič osredotoča večinoma na Boga. Večinoma pravimo zato, ker od prvega božiča ni več temeljne razlike med nami in Bogom. Mi brez Boga nimamo prihodnosti, pa tudi Bog bi bil brez nas nekaj drugega.

Kaj praznujemo v ateističnem božičnem času? Pričakujemo dobro voljo, mir, velikodušnost, izpolnitev, veselje. Veselimo se daril in nepričakovanih poljubov. Upamo na nagrado ali nek znak hvaležnosti; na pol pričakujemo zaročni prstan ali neko znamenje zaveze. Želimo si osebno zaveze, družinske harmonije in blaginje za vse človeštvo.

Neotesano bi bilo, če bi se posmehovali tem visokim znamenjem upanja. Na mnoge načine so to opisi Božjega kraljestva: kakšno bi bilo življenje, če bi mi in ves svet živeli na tak način, kot želi Bog. Po drugi strani pa je ateistični božič preveč dober oz. obljublja preveč. Če bi se vse naše božične želje

uresničile, ne bi več potrebovali krščanskega božiča. Morda niti Boga ne bi več potrebovali.

Toda na žalost (ali na srečo) se božična pričakovanja redko izpolnijo. In tudi sanje, ki se uresničijo, se razblinijo, ko se zbudimo. Človeštvo lahko prenese samo določeno mero človeške sreče. Potrebujemo nebeško srečo.

Včasih si želim, da bi se krščanski in ateistični božič praznovala na različna dneva. Tako bi lahko oba spoštovali. Toda to se ne bo zgodilo. Tudi če naše krščansko praznovanje prestavimo na drug datum, ga bo brezbožni svet počasi prevzel, kot je sprejel nedelje, praznike, veliko noč, zahvalno nedeljo... in Jezusa zreduciral v zajca.

Naše edino pribežališče je praznovati svoj osebni božič sredi brezbožnega dogajanja. Spomnimo se: Kaj je božič s stališča Boga? Je pomemben trenutek, ko se je sam Božji Sin spustil iz nebeškega kraljestva slave v prah zemlje. Je čarobni trenutek, ko je bilo človeštvo potegnjeno v blaženost. Je čudežni trenutek, ko je Božji Sin postal Marijin Sin.

Kot vsako rojstvo je bil popolnoma presenetljiv, tako za starše kot za otroka. Starši so presenečeni, da lahko ustvarijo življenje. Seveda pa je vse še večje presenečenje za otroka. Toda ta otrok ni bil kot drugi otroci. Ni prišel na svet kot tujec – prišel je v svoj lasten svet. Svet, v katerega je prišel, je bil ustvarjen po njem, pripravljen po njegovi zamisli, narejen točno za njegovo življenje. Vse stvarjenje in ves čas sta bila samo priprava na njegovo rojstvo.

vir: <http://celebrationpublications.org/>

prevedel: Bogdan Rus OFM